

TAM

TAM

Časopis československých skautů ve Švýcarsku

Ročník 9

Číslo 4

Duben

1982

Ceský a slovenský exilový skauting v Evropě v Európe

v té formě a organizaci, jak ho dnes prožíváme, oslaví letos v létě své

10. výročí.

Nutno připomenout, že se skautovalo i v uprehlických táborech v Německu v letech 1948 až 1950. Pak se ale osazenstvo rozprchlo po světě a styk byl povětšinou písemný.

Naši historii v kostce včetně fotografií přinesl nedávno informační tiskopis Švýcarské centrály pro uprchlíky a tak 180.000 švýcarských domácností se dovídá o našem skautingu.

Schweizerische Zentralstelle für Flüchtlingshilfe (SFH)

Der «Informationsbrief» richtet sich an Freunde und Gönner der Flüchtlingshilfe in der Schweiz und erscheint jährlich zweimal. Herausgeber: Schweiz. Zentralstelle für Flüchtlingshilfe (SFH) Leitung: Dr. Fred Hirt, Redaktion: Heinz Haab. Adresse: Kinkelstrasse 2, 8035 Zürich, Tel. Nr. 01/361 96 40. **Náklad 18c.000ks** Grafik: Ruedi Becker.

Tschechen und Slowaken

Der Verband der tschechoslowakischen Vereine in der Schweiz umfasst 17 Mitglieder. Gemeinsame Zeitschrift ist das «Zpravodaj», das in tschechischer und slowakischer Sprache (die Sprachen sind ähnlich, aber nicht gleich) monatlich in einer Auflage von 2'000 Exemplaren herausgegeben wird. Ein deutschsprachiger Teil fehlt.

Am weitverbreitetsten ist der Turnverein «Sokol». Ihn gibt es in 10 Städten der Deutsch- und Welschschweiz. Daneben bestehen Vereine, die sich um kulturelle, soziale und gesellschaftliche Anliegen kümmern. Nachfolgend möchten wir Ihnen die Pfadfinder vorstellen. Karel Kukal, der Leiter des Verbandes der tschechoslowakischen Pfadfinder, lebt seit 1968 in der Schweiz. Hier ein Auszug aus seinem Bericht:

Im Sommer 1972 improvisierten zwei ehemalige Pfadfinder ein Sommerlager für 25 Kinder der tschechischen und slowakischen Flüchtlinge. Der Erfolg war so gross, dass im folgenden Jahr das Lager gleich in zwei Etappen durchgeführt werden musste. In der Folge begann man, sich regelmässig zu treffen. Zuerst in Baden, dann in Zürich. Ein Jahr später entstand

die dritte Abteilung in Bern und schliesslich eine Gruppe «Bären» in St. Gallen. Die so gewachsene tschechoslowakische Pfadfinderbewegung wurde als autonome Einheit in den Schweizerischen Pfadfinderbund aufgenommen. Mit den Schweizer Pfadfindern arbeiten wir gut zusammen (z.B. Pfadi-Bundeslager, Pfadi-Folk-Festivals u.a.).

Die einzelnen Abteilungen treffen sich ein- bis zweimal im Monat; öfter kaum, da die Kinder zum Teil von weit her zu den Besammlungen kommen. Gemeinsame Weekends in gemieteten Pfadiheimen sind sehr beliebt, ältere Pfadfinder ziehen Wanderlager vor. Jede Abteilung veranstaltet ein eigenes Sommerlager, gelegentlich auch Ski- oder Herbstlager. Alle kommen mindestens einmal im Jahr zusammen, meist an Pfingsten. Ausser «pfadfinderischen» Aktivitäten wird auch die Kultur der alten Heimat gefördert: Sprache, Gesang, Volkstanz. Die Berner Abteilung verfügt über eine eigene Trachtengruppe. Zurzeit haben wir etwa 80 Mitglieder (Kinder und Jugendliche). Unsere Verbandszeitung nennt sich «Tam-Tam».

Kontaktadresse: Verband der tschechoslowakischen Pfadfinder im Schweizerischen Pfadfinderbund, Postfach 295, 8021 Zürich, Tel. 01/57 71 10.

JAK JSME PROŽÍVALI VELIKONOCE

Jaro pro nás začínalo velikonoce. Samotné velikonoční pondělí - to bývalo něco ! Však také přípravy začínaly mnohem dříve. Nejprve bylo nutno najít v okolí vrby s pěknými proutky. To aby se nám nelámaly při pletení našich pomlások či tatarů. Pochopitelně naše klukovská hrdost nám nedovolila, aby tento nástroj byl zakoupen rodiči na trhu ! Když se řeklo, že jdeme na pruty na tatar, každý věděl, že se jedná o vážnou věc. Jedině nemoc mohla zabránit v neúčasti člena party.

Tatar musel splňovat určité požadavky : správně dlouhý, přiměřeně pružný, aby dobře přiléhal, nesměl mít ostré výstupky a musel být vzhledný. Nařezané proutí se nejprve máčelo ve vodě. Při pletení tatarů se vzpomínalo na minulé velikonoce a připravoval se taktický plán, neboť velikonoční pondělí bylo vlastně válečné tažení. Tatar si každý udělal hned dva. Co kdyby o jeden přišel ...

Děvčata také nezhálela. Peklo se cukroví, malovaly se kraslice ; každá se rovněž chtěla líbit.

v pondělí ráno se vstávalo neobyčejně brzy. Každý nejprve vyšlehal maminku a sestru a potom se už chodilo společně. I když nás dívky už očekávaly, neznamenal to, že otevířely hned při prvním zaklepání. Pochopitelně záleželo na našem důvtipu, jak se dostat dovnitř. A to nebylo vždy lehké. Stávalo se, že dům byl neprodyšně uzavřen a pak nezbyvalo než použít poněkud důraznějších způsobů. Zkoušelo se to pomocí žebříků a když to nešlo jinak, položili jsme ultimatum, že vyrazíme dveře nebo okno. To zpravidla účinkovalo, zámek ve dveřích klapl a pak už se ozýval jen pískot. Ale nakonec vše dobře dopadlo. Byli jsme pozváni do domu, ochutnali sladkostí, každý dostal malované vajíčko a stužku na tatar. Někde jsme zůstali i déle, zpívalo se, povídalo, zkrátka bylo veselo.

- Cont -

Milí skauti,

v posledních číslech jsem navrhoval, abychom si zahráli hru. Požádal jsem vás, abyste mi napsali, o co máte zájem. Nikdo se neozval. Myslím, že je zbytečné, abych pokračoval. Tam-tam je časopis pro vás a proto v Y musíte chtít. PROBUDÍTE SE ?

- cont -

Kapka

JAK JSME SKAUTOVALY ZA VÁLKY

/pokračování/

Vyrobily jsme si 'skautský kroj' : obarvily jsme blůzky na khaki. Šátky jsme nosily tajně, na veřejnosti musely do kapsy. To se ovšem tím řidčeji dodržovalo, čím více se blížil konec války. Na posledních výletech už děvčata nikdo neudržel.

Tím jsem však velice předběhla. Brzy nám bylo jasné, že některé odborky lze složit jen při delším pobytu v přírodě. Začaly jsme snít o tábore. Na výletech jsme se naučily postavit stan, ohniště atd. Chvilí to trvalo, než se nám podařilo získat čtyři jednolany býv. 39. dívčího oddílu, v jehož činnosti jsme vlastně pokračovaly.

První léto jsem nedokázala získat vše potřebné pro tábor. Největším problémem bylo najít vhodné tábořiště. Magýra byl na práci v nacisty zabraném pohraničí. Na podzim se krátce objevil a chlapani mne zavedli na místo, které jsem vám vylíčila v minulém Tentamu. Hájáň nám dal svolení s poznámkou, že c ničem neví. Uydlel daleko na druhé straně kopce.

Po celou následující zimu jsme plánovaly, připravovaly, těšily se. A pak v červenci r.1944 jsme vystoupily z vlaku v Hostomicích. Úzkou pěšinou, stoupející zvolna zalesněnou stráni jsme šlapaly dvě hodiny cesty k našemu cíli. Na zádech měla každá z nás půlku stam, deku, oblečení a veškeré potraviny, které maminky mohly obětovat. My starší jsme ještě nealy kbelík odporné sladkohořké válečné marmelády. Drahou jsme poslaly půl pytle brambor. Těch bylo i v těch hladových válečných letech poměrně dost. Když jsme se později s prázdnými tornami pro ně vypravily, udivily jsme velice úředníka na nádraží. Cekali prý s napětím, kdo si pro zásilku přijde. To už kolovaly pověsti o partyzánech.

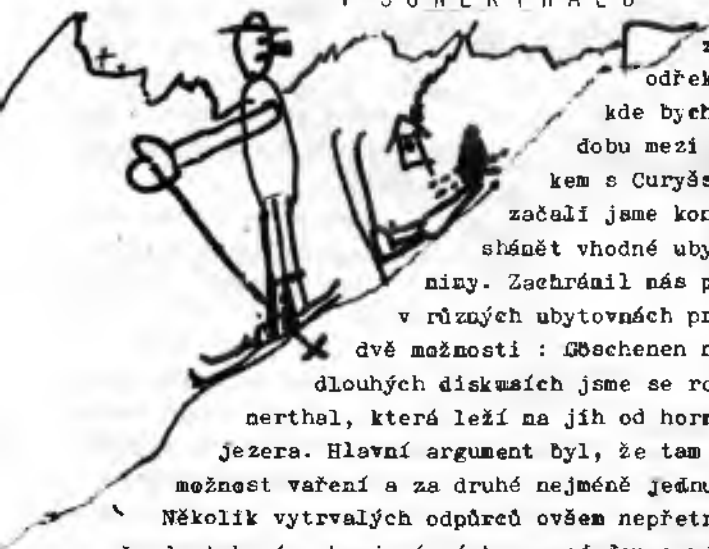
Byl horký den. Slunce prosvítalo stromy a slabý větřík pomáhal vlnivé hře světla a stínů. Jemné zvuky podkreslovaly atmosféru. Mlčely jsme a snažily jsme se jít neslyšným indiánským krokem. Děti čekaly s napětím, kdy se objeví naše tábořiště. Když jsme k němu před polednem docházely, potemnělo nebe. Hlížila se bouřka. vše nejmtnější jsme však ještě stačily : postavit stany - ovšem bez podsad, vystlat je suchými větvemi, udělat stružky, zbudovat dvě jednoduchá ohniště pro kuchyni, připravit zásobu dříví a ukrýt ji pod skalkou u vyčištěné studánky. Sotva jsme pojedly večeři,

začalo blýskat, buráct a přšet. Lilo celou noc a s přestávkami i další den. I druhé ráno vypadalo beznadějně. To už nám přestávalo být veselo.

Měly jsme však štěstí. Jedenáctá hodina rozhodla pro nás. Východní vítr, bratříček slunných dní rozehnal mraky. A bylo krásně pro celý náš zbylý čas.

Dokončení příště

LYŽAŘSKÝ TÁBOR BERNSKÝCH ROVERŮ V SUNERTHALU

Poté, co mám ze záhadných důvodů byla odřeknuta lyžařská chata, kde bychom bývali ztrávili dobu mezi vánoremi a Novým rokem s Curyšskou taneční skupinou, začali jsme koncem září ještě honem shánět vhodné ubytování na tyto prázdniny. Zachránil nás přehled volných míst v různých ubytovnách pro mládež. Zbývaly dvě možnosti : Göschenen nebo Sunerthal. Po dlouhých diskusích jsme se rozhodli pro douru Sunerthal, která leží na jih od horní části Curyšského jezera. Hlavní argument byl, že tam za prvé budeme mít možnost vaření a za druhé nejméně jednu místnost pro sebe. Několik vytrvalých odpůrců ovšem nepřetržitě zdůrazňovalo, že do takové zahmojené vísky nepojeďou a výsměšně poukazovali na to, že se jediný vlek široko daleko nalézá dobrých 5 km od nolicelármny. Většina ale zastávala názor, že není třeba jezdit každý rok do takové montány jako jsme byli loni, a že se naopak v takovém Zapadákově o hodně víc užijeme.

Naše očekávání se v Sunerthalu zcela splnilo : směhu jsme měli dost, i když ke konci už nebyl příliš dobrý ; a my jsme se vesele vozili na jednom vleku, přičemž zuřily sněhové bitvy ; ovšem největší oblíby dosáhla zábavná hra, při které vzali kluci dívkám při sjezdu všechny hůlky a měli co dělat, aby se divoké smečce Amazonek ubránili. Dole se pak uzavřelo oficiálně příměří, které ovšem sotva kdy vydrželo až nahoru.

každopádně jsme si užili spoustu legrace, o které se nám loni v Montáně, kde jsme obvykle jezdili celý den ve dvojicích po nesčetných vlecích, jenom zdálo.

I mimo lyžování jsme měli o zábavu postaráno : v Jugi s námi bydlela spousta německých alternativních hippies a obzvláštní kuriozitou byla sekta jakýchsi Baguánů, které jsme hbitě překřtili na Leguány. Touto skupinou jsme byli očividně všichni nějak ovlivněni : začali jsme si vymýšlet různé záhadné historky o Leguánech, před spaním jsme se vzájemně zasvěcovali do černé magie voodoo, při lyžování jsme všechny pády sváděli na zlou moc velkého Leguána a jeho osobního šamana, kteří se sem tam kolem nás mihli.

ni čle-
party
jak

jsme
nou
byla
byla
říznut,
bídne

zahnuli na lyžích a Keeka se chudák spláchl na záchoďě : Gitta zároveň hrála babičku-věštkyni a Vlašťovka měla roli osvoboditelky našich zakletých duší, která zlatým srdíčkem na konci filmu zahubí bestiálního velkého Leguána, kterého mistrně představoval Dub. film byl natočen za režie Bergfrieda /Horymíra/ a svými efekty se snadno vyrovná každému Hitchcockovi. I silnějším povahám se začne zvedat žaludek nejpozději v tu chvíli, kdy ze skoleného velkého Leguána prýští proudy krve, přesněji řečeno proudy tekuté rybízové marmelády, která se k tomuto účelu výborně hodila. však taky amb měl co dělat, aby si ji potom v umyvárně vymyl z uší.

nejlepší ale na tom bylo, že jsme se při natáčení spřátelili s Leguány, kteří v zápětí byli celí žhaví dostat se do filmu, aniž by ale naštěstí věděli, o co kráčí. Tak jsme získali pár přímo dábelkých záběrů tancujících Leguánů v extázi

Marku řečený též kvák

Československý Skaut ve Švýcarsku

KALENDÁŘ PODNIKŮ

Sobota 17.4. Odd. Baden schůzka v klubovně za hradem
vede Kejvadlo a Vítr.

Sobota 24. a) velezasedání Evropského poradního kruhu
neděle 25.4) v Rudesheimu n./Rýnem

Tentýž termín : víkend odd. Curych a Medvěďů ve Weislingen.

Sobota 8.5. : Odd. Bern a roveři Baden - pomocná akce v Bernebrugg.

Neděle 9.5. : Výlet bernských světlušek a vlčat. Vede Sojka a Borek.

Sobota 22.5. : Odd. Bern - nácvik tanců .

Sobota 29. až } Celooblastní soustředění v Aarburgu, doplněné
pondělí 31.5 } Lesní školou a Rádcovským kursem /viz přihláška/

Sobota 12. a) Podnik pro malé, asi ve Wendelsee. Nácvik bude
Neděle 13.6 } v neděli.

Sobota 19.6 : Den uprchlíků. V Curychu na Uetlibergu smažíme
emundu. - Bernští tancují.

- - -

Přihlášky na letní tábor 24.7. až 8.8. v Engadinu je třeba poslat
obratem vedoucím Kvákovi či Horymírovi anebo na redakci. - - -

P R I H L Á Š K A

na celooblastní soustředění v Aarburgu o svatodušních svátcích,
tj. od soboty 29. do pondělí 31.5.1982. Poplatek Fr.32,-.

Nezávisle na programu bude pokračováno

1/ v Rádcovském kurzu /pro skauty a skautky se slibem - látka :
I. stupeň zdatnosti,

2/ v Lesní škole /pro rádce a budoucí vůdce - látka : II. st.

Jméno : křestní : skautské :

Data narození : oddíl :

Adresa : Telefon :

Přijedu vlakem

na kole

na motorce

autem /mohou rodiče přibrat skauta z okolí ano

ne

Hlásím se na normální program

na rádcovský kurs

na Lesní školu

.....
podpis účastníka

.....
podpis rodičů
/u skautů pod 14 let/

.....
Datum

Přihlášení dostanou podrobné údaje.

A.Z. 3000 Bern 1

Postretouren an :

Postfach 295
CH-8021 Zürich 1

Verband der
Tschechoslowakischen
Pfadfinder in der Schweiz.

T A M - T A M oblastní čtvrtletník českých a slovenských skautů
ve Švýcarsku.

Redakce : Cookie

Předplatné /včetně přílohy Šíp/ : FrS 12,- na naše konto
30/10771/33 u Schweizerische Volksbank Murten,
pošt.šekový účet 17-988 Fribourg.

Uzávěrka červnového čísla : 28.5.1982

24.
4.
S.
V.
J
-
R.
-

P
A
T
R
O
N
S
K
A
U
T
O